

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasing to the Lord, as in the days of old and as in bygone years.¹

Abbaye recounted the order of the daily priestly functions on the authority of tradition and in accordance with the view of Abba Shaul. The large pile of wood was arranged on the altar before the second pile [from which fire was taken for the incense-offering]; the second pile for the incense-offering was arranged before the placing of the two logs of wood on the large pile; the placing of the two logs of wood came before the removing of the ashes from the inner altar; the removing of the ashes from the inner altar preceded the cleaning of the five cups [of the menorah]; the cleaning of the five cups [of the menorah] preceded the sprinkling of the blood of the daily burnt-offering; the sprinkling of the blood of the daily burnt-offering preceded the cleaning of the remaining two cups [of the menorah]; the cleaning of the two cups [of the menorah] preceded the incense-offering; the incense-offering preceded the burning of the parts of the daily burnt-offering; the burning of the parts of the daily burnt-offering preceded the meal-offering; the meal-offering preceded the offering of pancakes; the offering of pancakes preceded the wine-offering; the wine-offering came before the musaf (additional) offerings [of Shabbat and the Festivals]; the musaf-offerings preceded the placing of the two censers with frankincense; the frankincense censers preceded the daily afternoon burnt-offering, as it is written, "And [the Kohen] shall arrange the burnt-offering on the altar, and burn on it the fat of the peace-offerings"² — with this all the offerings were completed.³

We implore You, by the great power of Your right hand, release the captive.

Accept the prayer of Your people; strengthen us, purify us, Awesome One. Mighty One, we beseech You, guard as the apple of the eye those who seek

Your Oneness. Bless them, cleanse them; bestow upon them forever Your merciful righteousness. Powerful, Holy One, in Your abounding goodness, guide Your congregation.

Only and Exalted One, turn to Your people who are mindful of Your holiness. Accept our supplication and hear our cry, You who knows secret thoughts. Blessed be the name of the glory of His Kingdom forever and ever.

When Tachnun is not said, the following paragraph is omitted.

Master of the worlds, You have commanded us to offer the daily sacrifice at its appointed time and to burn the incense-offering at its proper time, with the Kohanim officiating, the Lev'im chanting, and the Israelites attending the service. Now, through our sins the Bet Hamikdash is destroyed, the daily sacrifice and the incense-offering are discontinued, and we have neither Kohen officiating, nor

1. Malachi 3:4. 2. Leviticus 6:5. 3. Yoma 33a.

תפלת השחר

וערבוי ליי מנחת יחודה וירושלתיים, פיימי עלום ופשיגים קרשעויות: אפיי הוה מסודר סדר המערכה משמאל דלמרא, ואלבא דלבא שאל, מערכה גדולה קודמת

למערכה שניה של קטורת, ומערכה שניה של קטורת קודמת לחדור שני גזיי עצים, וסדור שני גזיי עצים קודם לדשון מוצפה דלפנימי, ודשון מוצפה דלפנימי קודם לדם קרשבת המוש גרות, והקטבת המוש גרות קודמת לדם הקטור, ודם הקטור קודם להקטרת קודמת לקטרת לאבירים, וקטרתה ומנחה לקטרתה ולחבתה, וחבתה לזכבין, וזכבין למסכבין, ומסכבין לבזובין, ובזובין קודמין לקטור של בין הערבים. ששואמר, ועדך עליה העולה והקטור עליה חלבי השלמים, עליה השלם כל הקרבנות כלם:

- אנא פכת גדלת ימיה פתור צדקה.
- פקול רמת עסקה שגבתה סדרתנו נורא.
- נא נפוד חורשי יחודה פקבתה שפדים.
- פרקם סדרים רחמי צדקתה פסוד גמלים.
- רחמן קרויש פרוב סוקה נהל עקרתה.
- יחיד גאה לעסקה פנה זכרי קרשבתה.
- ששעתנו קפול ושבעו צעקתנו יודע תעלמות.
- פרוך שם פבוד פולכותו לעולם ועד.

נוסח שלחן סומרים התרתן לון סומרים יא:

רבין העולמים, אמתה צויתנו, להקריב קרבן התמיד פסועיו, ולהקטור הקטורת פומנה, ולהזיות המזבים פבעודתם, וליים ברוכנס, וישאל פמעמדם, ועמה פעונותנו, חרב בית המפקדןש נפסל התמיד והקטורת, ואין לנו לא כהן פעבודתו, ולא

הרמא א) מלכותי י' ה) יסמלתי י'א) ג) וקרא ו' ה' ז)

מערכה בכל יום, לא רצו לשנות הסדר והוא שטוירד אביי קודמת לקטורה – כי, במצב של העלם והסתר דמוז הגלות לא שייך¹⁰⁶ (כ"כ) שבחינת היחידה תמי- שר ותמגלה¹⁰⁷ בעבודה כמות פנימיים ועד לההמשכה והגילוי בעולם שמרומז בהקדמת הקטורה להטבת שתי גרות (שהרי לדעת אבא שאול הקטורת אינה מקדמת להטבת שתי גרות, אלא עבודה בפ"ע).

אבל בנוגע ל**אמירת** סדר העבודה ברוח"פ – כיון שבירוכ"פ נמצאם בני"ג (גם בזמן הגלות) בדדגא נע"ה¹⁰⁸, ועד שכא"א מלשאל הוא כדוגמת מה"א ש- נכנס לפני ולפניהם, אומרי"ם, לפנים כינס להטיב המש גרות ולהקטיר קטורת הבקר ולהטיב את שתי הגרות הנשא-

106 ועפי' יומת שרוב הגאונים בודושי וסידת (שבחינתם 12) הם בדת אבא שאול, אך שאלת כחמיה (כמדובש וכמס אבא שאול) שם, שאעפ"י, לא נהגו תוכו ועניו והתפס בקטורת בין הטבת המש לשתיים בעבודת האדם, וראה אה"ת פ"שח"ו ע' אה"שכ"ב – מונכרי"ס:

ג' גרות בחי' אורו"ן . א"י שררה פנימי' ולב נשואה, וכמ"כ המשכה ב' גרות (שלאח"כ) יחוד יסוד וכל זה נישואה – שעניו זה שיד (בעצ"ק) לעתיד לבוא, ל"סת המשיח יחיד נישואה (שמכ"כ פס"ט), 107 אבל בחי' היחידה (קטורת) כפי שהיא בפ"ע, שח"ע חס"ת – מודג בזמן הגלות וזו ממש' גזמ' וכת"ל, ל"ש קולר, שעניו זה מלזמן סדר דא"י אליבא דאבא שאול (כמו הגלות) – שיה קטורת אינה היקמה להטבת שתי גרות (המשכה היחידה בדוגמ' הגלוי"ס), אלא היא עבודה בפ"ע **מכ"כ בעבודה**.
108 ראה ש"ע אה"ז א"ח סתרי" ס"ט. סתרי"ס.

ושי"ו פסק הירמיה"ם והטמ"ג שאלכה כחמיה?

ב) ועיקר: בסדר עבודה יורה"פ אומרי"ם, לפנים כינס להטיב המש גרות ולהקטיר קטורת הבקר ולהטיב את שתי הגרות הנשואה"ו – כדעת חכמים ש- הלכה כמותם, ולא בא"י שסדר הסדר כאבא שאול¹⁰⁹. וממה נפשך: אם בסדר עבודה יורה"פ שי"ו מדברי אביי שפסק כאבא שאול, שלם לא שי"ו בסדר ה- מערכה שכלל יום?

ויש לומר הביאר בזה – בפנימיות **הענינים**:

"(מצא) העולם", מלשון העלם (והס- ת)¹¹⁰, מורה על מעמד ומצב הגלות, "בני"ג נגלו מעל שלוח אביהם¹¹¹, שאז הם במעמד ומצב ד"חומ"ם, כמרומו כשמו של "אביי", ר"ת "אשר" כד ירו"ם יתמ"ס¹¹², כיון שאביהם נמצא במקום אחר (כביכול) כמרומו כשמו של "אבא שאול", שצ"ל "לדשאול" (כביכול) את דאבא מקום אחר.
ולכן, בנוגע לאמירת סדר ה-

99 בפ"ט, אה"ה חמ"ה.
100 ראה גם ש"ע הכולל פ"ג את ב' (בהחזרת) ש"ס, וראה לקמ"ה ע"ד 110.)
101 ברב"ה שלח ל"ו ד. וכת"ב.
102 ברב"ה ג. ס"א.
103 חש"ע י"ד.
104 דכ"ו שר"ס שגולד מ"ה אביי, ואחר שנולד ממה אמר, אחר עליו, אשר בו ירו"ם חומ"ם, ולש"ו נקרא "אביי" (אף ששמו תמני) – סדר"ז בערכו.
105 אמירה בזמן הגלות באופן ד"גושלמה פ"ר"ם שפתי"ה, מש"כ בנוגע לעבודה בפועל בזמן שבה"מ קי"מ, שלם זה מאי פסק והמ"ם והמ"ס שולכה כחמיה.
110 בענין הכולל תרפ"ס ביד"ו תורה אור קורת חש"ו ר"ג א, ובשני הכולל (הוצאת קוד"ז תשי"א) ע"ו 10, חמ"ל.

נקודת היחודות שמצד טעם הנשמה היתה קשרות וההתחברות עם המכ"ה בתכלית היחוד, "בחוד קטירא אתקטירא", שכלל מעמד ומצב (ממערב עד בוקר") ה"ה בקיום ותקוף נצח (תחיקת עולם).

פ. ויש להוסיף ולבאר הטעם שאמ"ר י"ם בכל יום "אבי" היה מסדר סדר ה- מערכה משמא דגמגא ואליבא דאבא שאול. הטבת המש גרות קודמת לדם התמ"ד, ודם התמ"ד קודם להטבת שתי גרות, והטבת שתי גרות קודמת לקטורת" – אף שהלכה כחכמים שהקטורת היא בין הטבת המש גרות להטבת שתי גרות: הב"ש"כ כותב ש"אע"פ שהרמ"ם . . . פסק כרבנו דפליגי אבא שאול ואמר קטורת משפטי בני הטבת המש קודם שתיים ומחזיטת התמ"ד וזרקתו קודם להטבת המש, וכן נראה דעת הרמ"ם . . . לפי"ה ראי' לסדר כד . . . דם התמ"ד קודם להטבת המש גרות והטבת המש גרות קודמת לקטורת וקטורת קודם לה- טבת שתי גרות. מאחר שמצא העולם משפטי סדר הסדר אליבא דאבא שאול, משמע סדר הסדר דהכי הלכתא, ולכן לא רצו לשנות הסדר ההוא¹¹³.

ולכאורה צריך להבין:

א) הרי גם הרמ"ם והסמ"ג ידעו ש- אביי סדר הסדר אליבא דאבא שאול ש- מזה משמע ד"ס"ל דהכי הלכתא, אעפ"כ פסקו שהלכה כחכמים, ומה חידושו "מצאנו הנו"ם שאביי סדר כאבא שאול", שלכן "לא רצו לשנות הסדר ההוא",

לית הביטול דעמידה לפני המלך שב- תפלי' העמידה¹¹⁴.

וענין זה נמשך דק"ש ומתגלה גם לאחרי גמר העבודה ד"ק"ש והמלה, במשך כל היום כולו – שגם בשעת שעוסק בעניני העולם, הנהג בהם מנהג דרך ארצי"ם, שאז צריך להרהר ולדבר לעניני העסק באופן ד"מ, משא ומתן באמורה¹¹⁵, וכ- הברה שיטיח דעתו ומחשבתו מהתעסקות שבשעת ק"ש ותמלה¹¹⁶ [ע"ד מ"ש רבינו הזקן בספר התניא¹¹⁷ שאף ש"יחוד זה למעשה הוא נצחי לעולם ועד", מ"ם, למטה הוא תחת הזמן ובאותה שעה לכדה שעוסק בה בחזרה או במצוה, כי אח"כ אם עוסק בדבר אחר נפרד מה- יחוד העליון למטה¹¹⁸ מ"ם ביראת אצל

שעות) – ש"ש הוא בחי' רי"ה, לית שפתי' לית בגמטריא ומ"א היינו ומ"ה תיב"ד דק"ש (ולכן הכי חליקא ר"הוא ולבחי"הוה שלא קי"א ק"ש).
90 לח"ל פתיחות חמלת לקטורת – כמ"ש (תול"ס ק"א ב) ה"כס חמלת קטורת לפני" (והוא חז"ל שבה"ה ב).
91 בכותב ל"ה.
92 יומא פ"א א.
93 ויחידה מזה: גם כשעוסק בלימוד התורה, ש"עס התורה . . . הוא נ"כ ענין מסירת נפש ממש כמו בצאתה מ"ה הנה . . . שאינה מהדורת בעניני העולם, ומ"א ספיקא, ה"י, ההתבוננות דמס"ת היא רק הנהגה החמלת הלימוד (ולכל חיית) בכל שעה (שס"ה) אבל בעת הלימוד עצמו צ"ל דעתו ומחשבתו מונחה במיני הענינים שילמד בהורה כפי שגול"ה. שיה בעניני העולם, המחליף פרה בחמ"ר, וכי"ב. וע"כ כשעוסק בקיום המצוות, ובפרט במצוות צדקה ומצוות (לול"ה כל המצוות) שדעתו ומחשבתו צ"ל מונחים בהתעסקות בטובות של חבירו בענינים גשמיים, וכו"ה.

94 פניה ל"ב, א.
95 ו"ם: "היינו כשעוסק בדברים בטלים לגמרי שאין בהם צורך כלל לעבודת ה'", משא"כ בנדר"ה, שהתעסקות בעניני העולם היא, ל"שם שפתי"ם, אבל, גם כשעוסק בעניני העולם, ל"שם

הברה שיטיח דעתו מהדורות שבשעת ק"ש ותמלה. שפתי' ואפ"ל באופן שכלל זרכ"ד דע"ה, ב' 96 יומא ל"ג, א.
97 א"י סמ"ח (י"ה ר"ה ר"ה נובג"ז).
98 ובספר האשכול: "תקנו לאמרו מפני שכולל כל העבודות שהיו במקדש ומשירותיהו".

יא. ויהי'ך שכא"א מלישראל ינצל
תנתינת כח דעריב שבח ויום הש"ק פישת
תצות, יריד וי"א אר"ר, לפעול בעצמו
החודש בעבודת הקטורת והמשיכה
והמלכות בכל עניני העבודה על כל
השנה כלה.

ועוד ועיקר - שנוסף על הפעולה -
עצמו צריך לפעול כהני"ג על הזולת
ומה טוב - על עשרה מלישראל, עדה
קדושה¹²⁸, שבה נכללת השלימות דכל
בני"ש (כמו"ב מנוסה ברכת הזימון, אחד
עשרה ואחד עשרה ריבוא¹²⁹).

להוסיף, שהפעולה על הזולת מוד-
גשת ביותר בהדלקת המלחה שבפרשת
תצות - פעולתו של אחד והכהן בכל
שבוע הסוגיג דבני"ש¹³⁰, להעלות נר
תמיד¹³¹, מדליק עד שחאה שלהבת עולה
מאלי"ש¹³², ש"ג ה"י ושמת אדם יאר
בג"ב מצוה ותורה אר"ר, שזוהי ג עכו-
דת כא"א מלישראל, כהוראת המלכה¹³³:
"ה"י מהלמידין של אורז כ"י אורב את
הבריות ומקרבן לחורף".

ועיקר כל העיקרים - שמהקריאה
והלימוד בתורה¹³⁴ בענין הזלחת הנרות

- (128) ראה ברכת בא ב. ושיני.
- (129) שם מג"ב - במשנה.
- (130) ראה לקי"ת ר"פ בהלכות. ובתיב.
- (131) ר"ש פישתו ובתיב.
- (132) אבות פ"א מ"ב.
- (133) וכלישורן התיב בהפטר"ה ד' תצות
(תוספתא מג"ג, ר"א): "ה"ד את בית ישראל את הבית
ב"י צורת הבית תכונתו ג' וכל חורויו חודש אותם
גוי"י, וכמבואר במדרש (תנחומא צו יד) ש"א"ל
הקב"ה ליחזקאל). ל' אמור ליום ותעסוק לקרות
צורת הבית בתורה, ובשכר קריאתו אני מעלה
עליהם כאילו הם עוסקי בנין הבית, ועד שאין
ביין ביתי בטל (ראה לקי"ת ותיב ע"י 412 ואר"י.
ושיני).

אדר משמיעין על השקלים כדי שיכין
כל אחד ואחד מצוית השקל שלו ויהי
עתיד ליתמנו¹³⁵, ל"תולמת הלשכה¹³⁶, ש-
"לקחין ממנה תמידין של כל יום וכ"י
והקטורת ושכר עשייתה¹³⁷, משיגיג
ראש חודש ניסן. . . לקחין את הקטורת
מזון מתורומה חדשה כדי להקריבה מ-
מצות תרומה חדשה¹³⁸.

ועפ"י יש לומר, שקריאת פרשת ה-
קטורת (בסוף פרשת תצות ובהתחלת
פרשת תשא) בתודש אדר, היא נתינת כח
לחידוש כללות העבודה דעשיית הקטו-
רת והקריבתה (מתדומה חדשה) על כל
השנה כולה¹³⁹, שבה מדגיש עיקר ושל-
מות העבודה כמשכ, "לשכ"י כחכב"י
שההתקשרות וההתמכרות עם הקב"ה
מצד עצם התשמה, בהי' החיזקה (קטורת)
נמשכת ומתגלה ומאירה כבחות הפני-
מיים, ובכל עניני העבודה, ועד לעבודה
בעניני העולם (נרות).

ויש להוסיף בהשייכות הנרות (שמן)
לקטורת לחודש אדר - "שמן לקטורת
ישמח לב¹⁴⁰, נמשכנס אדר מרבי"ב -
שמתורומ¹⁴¹.

וכל זה מודגש יותר בקריעות שנה זו
- שיום השבת פרשת תצות חל בי"א
אדר, וערב שבת (מ"י שטרת בערב שבת
יאכל בשבת¹⁴²) בי"ג וי"ד אדר:

יום השבת קשור עם בהי' הדידות

- (112) רמב"ם הל' שקלים פ"א ה"ט.
- (113) שם פ"ב ה"ד.
- (114) שם ר"פ.
- (115) שם ספ"ד.
- (116) רמזו לקי"ת כח לחודש הפ"ט שפ"ל
יום יחיד חדשים.
- (117) ראה לעיל תורה 3.
- (118) תענית כ"ט ספ"א.
- (119) ע"י ג. ספ"א.

רות¹⁴³, כהולכה כדעת חכמים שקטורת
קודמת להטבת שני נרות, שרומז על
ההמשכה והגילוי דבחינת הייתה ב-
עבודה כבחות פנימיים ועד להמשכה
והגילוי בעולמ¹⁴⁴.

ויש לומר, שבאמירת סדר העבודה
ביוה"פ (אחת בשנה) נמשך על כל
השנה כולה [במרוזו באמירת הברית
דפסום הקטורת: "שלישה מניס יתריס
שמהם מכניס כהן גדול. . . בי"ג הכיפ-
ר"ם ומחזירן למכשת בערב יום הכיפ-
ר"ם. . . כדי שתהא דקה מן הקדו"א שגם
בכל יום יהי' ענין ודומת השלימות
דיוה"פ שקטורת היא באמצע הטבת
הנרות.

י. ונתנית כח מיוחדת כהני"ל -
בזמן המיוחד בשנה (אחת בשנה) שקו-
רין בתורה (בציבור ובכורב לפני יל-
אתרי) פרשת תצות:

פרשת תצות - שסיומה ותחמה בפ"ר
שת מוצת הקטורת והקטורת, והמשכה
בפרשת תשא (לאחרי ההקדמה דמצוית
השקל) בנשיית הקטורת, ק"ח ל' סמים
וג"ו ועשיית אותה קטורת ג"ו - קורין
לעולם בתחדש אדר¹⁴⁵.

ומהעקמים לזה - כיון שבאחד ב-

- (110) לחצי שהחילוק בין כל יום לחיכ"ש
סמוך גם בהחילוק בסום משנה - שבמסכת סו"ד
(הסדר תמיד בכל יום) נקט כאבא שא"ל (מ"ב)
שבת בדישון המורה נבט ומצא בתי נרות כ"ו
(ואח"כ) מ"י שוה בטורתו כ"ו (פ"י מ"א ג. וראה
הרה"ש ל' חכמים (ש"ס) ובמס' את הקטורת ומשכ
דיוה"פ) נקט כחכמים (מקטור את הקטורת ומשכ
את הנרות" (פ"א מ"ב), ובמ"י להקטיר קטורת של
שור ולהיטיב את הנרות" (פ"ג מ"ד).
- (111) ובשנת תעבור - באדר ראשון, ראשון
גם בממלה וחשיבות, ובשנת בהלכה שבכמה ענינים
נקי"א אדר ראשון א"ר סחם (ראה טורח"ת סוכ"ת.
רמ"א שם סוכ"ת" טושי"ע ותיב סמ"ג סכ"ח).